

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ועדת ערעורים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959
בפני כבוד השופטת עינת רביד, יו"ר
ד"ר יעקב גרוס, חבר
עו"ד אראלה עפרון, חברה
ע"נ 15636-10-11 מ. נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

המערער

א.מ.

ע"י ב"כ עו"ד יעל סמואל

נגד

המשיב

קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

ע"י ב"כ עו"ד עופר שובל

החלטה

- 1
- 2 הערעור הנדון הוגש על החלטות קצין תגמולים מיום 28.8.11 ומיום 26.9.11 הקובעות את אופן
- 3 חישוב התגמולים הרטרואקטיביים להם זכאי המערער.
- 4 1. המשיב הכיר בתביעתו של המערער בגין נכות נפשית (תסמונת פוסט טראומטית) ביום
- 5 19.1.00. נכותו של המערער נגרמה במהלך ועקב מלחמת יום הכיפורים. המערער פנה
- 6 לראשונה לקצין התגמולים בשנת 1977 בתביעה להכרה במצבו הנפשי. המשיב דחה את
- 7 תביעתו בהסתמך על טענת התיישנות. המערער הגיש ערעור על ההחלטה לבית המשפט
- 8 והערעור נדחה. בשנת 1999 פנה המערער שוב בבקשה להכרה בנכותו, וזאת במסגרת עיון
- 9 מחדש, על פי סעיף 35 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959 (להלן: "החוק"). הפעם
- 10 הזאת המשיב הכיר בתביעתו, לאחר שנשלח למרכז הערכה, ונקבע כי נכותו הנפשית נגרמה
- 11 עקב מלחמת יום הכיפורים.
- 12 2. לאחר שהמערער הוכר כנכה ניתנה החלטת קצין תגמולים, אשר קבעה כי לא ישולמו לו
- 13 תגמולים רטרואקטיביים החל ממלחמת יום הכיפורים, מכוח סעיף 18(ו) לחוק, שכן אין
- 14 המדובר בתביעה חדשה וההכרה בו נעשתה לפי סעיף 35 לחוק הנכים שעניינו עיון מחדש.
- 15 המערער הגיש ערעור על החלטה זאת במסגרת ו"ע 734/05. הוועדה בהחלטתה מיום 30.1.07
- 16 קבעה, כי על המשיב לבדוק את מצבו הנפשי של המערער על פי סעיף 18(ו) לחוק, למרות
- 17 שהוכר במסגרת סעיף 35 לחוק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ועדת ערעורים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959

בפני כבוד השופטת עינת רביד, יו"ר

ד"ר יעקב גרוס, חבר

עו"ד אראלה עפרון, חברה

ע"נ 15636-10-11 מ. נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

3. המשיב בהחלטתו מיום 12.2.08 קבע כי אין להחיל על המערער את סעיף 18(ו) לחוק הנכים. על החלטה זאת הגיש המערער ערעור לוועדה ו"ע 409/08. הוועדה בהחלטתה מיום 18.4.10 קיבלה את הערעור וקבעה כי המשיב ישלם למערער תגמולים רטרואקטיביים החל מתום מלחמת יום הכיפורים ועד ליום 20.12.98 מועד תחילת תשלום התגמולים למערער. המשיב הגיש ערעור לבית משפט מחוזי (ע"א (ת"א) 27221-05-10), אך מחק אותו במרץ 2011.
4. לאור ההחלטה לפיה יש לשלם למערער תגמולים רטרואקטיביים, נתן המשיב ההחלטות מושא הערעור בהן קבע את אופן חישוב התשלומים למערער, ותחולתו של חוק הקצבאות (פיצוי בעד איחור בתשלום) התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק הקצבאות") על חישוב התגמולים. במסגרת הערעור הנדון עותר המערער כנגד אופן חישוב התגמולים.

10

11

רקע- חוק הקצבאות

5. מטרתו של חוק הקצבאות היא להבטיח מידה של איזון בין ציפיותם המוצדקת של הזכאים לקצבאות, הנאלצים להמתין זמן רב עד לאישור זכאותם לקבלת פיצוי על איחור בו משתלמות להם הקצבאות, לבין המשאבים העומדים לרשות המדינה (לעניין זה ראו הצעת חוק הקצבאות (פיצוי בעד איחור בתשלום) התשמ"ב-1982, ה"ח 1589 עמ' 231, ובג"צ 4769/90 זידאן נ' שר העבודה והרווחה, פ"ד מז(2)147, 161).
6. סעיף 8 לחוק הקצבאות ביטל את תחולת חוק פסיקת ריבית על קצבה, מענק ותגמול לפי הכנסה, לעניין זה צוין בהצעת החוק כי "שיטת חישוב המוצעת בחוק, דהיינו חישוב הקצבה או המענק לפי שיעוריהם המעודכנים, באה במקום הוספת ריבית והפרשי הצמדה על השיעורים הנומינליים. על כן מוצע לקבוע שחוק פסיקת ריבית והצמדה לא יחול על תגמולים לפי החוקים השונים, המשתלמים באיחור".

22

7. סעיף 2(א)(3) לחוק הקצבאות, הרלוונטי לערעור הנדון, קובע כדלקמן:

23

"קיצבה המשולמת לאחר שחלפו 10 שנים מיום התביעה – תשולם בשיעור

24

המעודכן בעד תקופת 10 השנים שמיום התביעה ובשיעור המקורי בעד יתרת

25

התקופה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ועדת ערעורים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959
 בפני כבוד השופטת עינת רביד, יו"ר
 ד"ר יעקב גרוס, חבר
 עו"ד אראלה עפרון, חברה
 ע"נ 15636-10-11 מ. נ' קציין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

8. על פי חוק הקצבאות "השיעור המעודכן" משמעו "שיעור הקצבה שבתוקף בחודש שקדם ליום התשלום", והגדרתו של "השיעור המקורי" היא "שיעור הקצבה שהיה בתוקף בתקופה שבעדה משולמת הקצבה".

החלטת המשיב

9. בהחלטת המשיב מיום 19.7.11 ציין קציין תגמולים כי התשלומים ישולמו בהתאם לחוק הקצבאות. בהחלטתו פירט המשיב את אופן חישוב התשלומים כדלקמן:
 "1. מ 12.11.73 ועד 11.11.83 תגמול צמוד לפי 30% נכות בסך של 136857.60 ₪
 ₪ לפי הפירוט: תגמול 30% נכות 1140.48 ₪ (תגמול 30%) X 120 חוד' = 136857.60 ₪.
 2. מ 12.11.73 ועד 12.2.98 תגמול נומ' לפי 30% נכות בסך של 64726.83 ₪ (מצ"ב נספח מס' 4-1).....".

10. כלומר המשיב שילם בגין 10 השנים הראשונות את השיעור המעודכן ובגין יתרת התקופה עד להכרה בנכות (12.2.98) על פי השיעור המקורי. כל התשלומים בוצעו באופן נומינלי דהיינו ללא תוספת הצמדה וריבית.

טענות המערער

11. לטענת המערער, לאחר שהמשיב הגיש ערעור על פסק הדין בו"ע 409/08, והערעור נדחה היה על המשיב לשלם למערער תגמולים רטרואקטיביים. אולם במקום לעשות זאת זימן המשיב את המערער לוועדה רפואית, אשר תבדוק את נכותו הרטרואקטיבית וזאת במטרה לסכל את פסק הדין. לטענת המערער ועדה רפואית העמידה את נכותו רטרואקטיבית על 30% לצמיתות. לעניין זה ציין המערער כי על ההחלטה לעניין גובה אחוזי הנכות הוגש ערעור לוועדה רפואית עליונה והוא טרם נדון.
 12. לטענת המערער במקביל שילם לו המשיב סך של 201,584 ₪ תגמולים רטרואקטיביים לתקופה בין 21.11.73 ועד 12.2.98.
 13. לטענת המערער הוא זכאי לתשלום התגמולים לפי השיעור המעודכן בגין מלוא התקופה ולא רק בגין 10 השנים הראשונות. לטענת המערער הוא מעולם לא ישן על זכויותיו והגיש את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ועדת ערעורים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959

בפני כבוד השופטת עינת רביד, יו"ר

ד"ר יעקב גרוס, חבר

עו"ד אראלה עפרון, חברה

ע"נ 15636-10-11 מ. נ' קציץ התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

- 1 תביעתו כבר בשנת 1977 וזו נדחתה עקב התיישנות. גם בהמשך השנים פעל המערער והוא
2 מנהל הליכים משפטיים כבר 7 שנים באמצעות באת כוחו.
- 3 14. עוד טוען המערער כי עניינו נופל לגדרו של סעיף 3א' לחוק הקצבאות. לטענת המערער מי
4 שגרם לעיכוב בחוסר תום לב בתשלום הקיצבה הוא המשיב, אשר דחה את פניות המערער
5 לאורך השנים הגם שפנו מטעמו מומחים רבים וביקשו כי יוכר כנכה צה"ל, אך המשיב לא
6 התייחס לפניות אלו וגם כאשר הוגשה תביעה מטעם המערער הוא סורב בנימוק פרוצדוראלי.
7 לטענת המערער המשיב פעל מולו בחוסר תום לב בשרירות לב ואטימות, כאשר במהלך שנות
8 השבעים השמונים והתשעים התעלמו לחלוטין מפניותיו וגם כיום ננקטים נגד המערער כל
9 תכסיס אפשרי על מנת לרוקן מתוכן את תוצאת פסק הדין.
- 10 15. עוד טוען המערער כי יש לחייב את המשיב בתשלום הפרשי הצמדה וריבית כחוק לאחר מתן
11 פסק הדין. לטענת המערער פסק הדין בעניינו ניתן ביום 18.4.10, כאשר בחודש יולי 2010,
12 שלושה חודשים לאחר פסק הדין, שולם למערער סך של 100,000 ₪, וסך של 101,584 ₪
13 שולם למערער בחודש אוגוסט 2011, כשנה וארבע חודשים לאחר מתן פסק הדין.
- 14 16. לטענת המערער על הסכומים הנ"ל לא חל חוק הקצבאות, שכן הם אמורים להיות משולמים
15 תוך זמן סביר לאחר מתן פסק הדין ולא לאחר חודשים ארוכים. לטענת המערער אומנם
16 המשיב ביקש וקיבל עיכוב ביצוע על פסק הדין אולם משוויתר על הערעור במחוזי יש לחייבו
17 בהפרשי הצמדה וריבית מיום פסק הדין ועד התשלום בפועל.

טענות המשיב

- 17 17. לטענת המשיב יש לדחות את טענות המערער ואת ההשתלחות החרیפה שנעשתה במשיב.
18 18. עוד טען המשיב כי בניגוד לטענת המערער בתצהירו בו פירט מספר פניות במהלך השנים שלו
19 או של מי מטעמו למשיב, הרי בסיכומיו טען המערער כי הפניות נעשו במשך שלושים שנה.
20 19. לטענת המשיב המערער כשל להוכיח הטענה כי הרשות המוסמכת גרמה בשרירות ובחוסר
21 תום לב לאיחור בתשלום הקצבה. לטענת המשיב תביעתו של המערער בשנת 1977 לא נדחתה
22 מנימוקים פרוצדוראליים אלא בשל טענת התיישנות, כאשר ערעור שהוגש על החלטה זאת
23 לבית המשפט המחוזי נדחה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ועדת ערעורים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959

בפני כבוד השופטת עינת רביד, יו"ר

ד"ר יעקב גרוס, חבר

עו"ד אראלה עפרון, חברה

ע"נ 15636-10-11 מ. נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

- 1 20. עוד טען המשיב כי המערער או מי מטעמו לא פנו למשיב במהלך שנות השבעים, השמונים או
- 2 התשעים. לטענת המשיב היו שתי פניות בלבד האחת בשנות השבעים של רס"ן הרצברג מיום
- 3 22.1.78 והשנייה של ד"ר רונת מיום 1.2.78. שתיים נוספות נעשו עשרים שנה לאחר מכן
- 4 בשנים 1996-1997. המשיב ציין כי פניותיהן של ד"ר הרצברג ורונת קדמו להכרעת בית
- 5 המשפט המחוזי בערעורו של המערער, וכי אומנם שתי פניות אלו עמדו מול עיניו אך לא ניתן
- 6 היה לרון בהן שכן עניינו נדון בפני ערכאות שיפוטיות.
- 7 21. עוד הוסיף המשיב כי המסמכים הרפואיים המצויים בתיק מדברים בעד עצמם ועל כן לא היה
- 8 מקום לזימון עד מטעם המשיב, כפי שטען המערער בסיכומיו.
- 9 22. לטענת המשיב המערער במשך 20 שנים לא עשה דבר, דבר השומט את טענתו כי המשיב
- 10 התעלם ממנו בצורה שיטתית מתוך כוונת זדון.
- 11 23. בהתייחס לדרישתו של המערער כי ייפסקו לו הפרשי הצמדה וריבית מיום פסק הדין ועד
- 12 לתשלום בפועל, טוען המשיב כי סעיף 8 לחוק הקצבאות קובע כי חוק פסיקת ריבית והצמדה
- 13 לא יחול לעניין קצבה מענק או תגמול, על כן אין נפקות לאיחור בתשלום.
- 14 24. עוד טוען המשיב כי הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע אשר הייתה שרירה וקיימת עד למועד בו
- 15 ניתן פסק הדין במחוזי ביום 6.3.11. לטענתו אין בהחלטה במחוזי לגבי ביטול עיכוב הביצוע
- 16 משום חובה להוסיף לסכומים שקיבל המערער הפרשי הצמדה וריבית.
- 17 25. עוד טען המשיב כי תשלום בסך של 100,000 ₪ שולם למערער תוך 3 חודשים ממתן פסק
- 18 הדין וכי היתרה שולמה תוך 3 חודשים לאחר כינוסה של ועדה רפואית. מכאן שהטיפול
- 19 בעיניו של המערער היה מהיר ולא ניתן לטעון לאיחור.
- 20 26. בסיכומיו טען המשיב כי המערער קיבל עדכון תגמול בסך של 2,366 ₪ והוא לא היה זכאי
- 21 לתגמול זה אילו היה מקבלו סמוך לאחר מתן פסק הדין. עוד טען המשיב כי שיעור ההצמדה
- 22 על מלוא התגמולים עומד על סך של 3,188 ₪, על כן וככל שתתקבל טענת המערער כי יש
- 23 לשלם לו הפרשי הצמדה וריבית יש להפחית מסכום זה את סכום התוספת בסך של 2,366 ₪.
- 24 27. המערער הגיש תצהיר מטעמו ומטעם המשיב הוגש תצהיר עדות ראשית של מר שי בכר ראש
- 25 יחידת תגמולי נכים ותשלומים באגף השיקום.
- 26
- 27

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ועדת ערעורים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959
בפני כבוד השופטת עינת רביד, יו"ר
ד"ר יעקב גרוס, חבר
עו"ד אראלה עפרון, חברה
ע"נ 15636-10-11 מ. נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

דיון והכרעה

חוסר תום לב

28. לטענת המערער כאמור במקרה הנדון יש להחיל את סעיף 3א' לחוק הקצבאות קובע כדלקמן:
"קבע בית משפט או בית דין כי הרשות המוסמכת גרמה בשרירות ושלא בתום לב
לאיחור בתשלום הקיצבה, רשאי הוא לפסוק כי הקיצבה תשולם בשיעור המעודכן
אף בעד תקופות ארוכות יותר מן הקבוע בסעיפים 2 ו-3".

29. לטענת המערער המשיב פעל במקרה הנדון בשרירות וחוסר תום לב ועל כן יש לחשב את
מלוא תשלום התגמולים משנת 1973 ועד לשנת 1998 לפי השיעור המעודכן.

30. בפסקי דין שונים של בתי הדין לעבודה נעשתה התייחסות לסעיף 3א' לחוק הקצבאות וכיצד
יש לפרשו ונקבע שם כדלקמן:

"מקום בו לאחר התמודדות משפטית ממושכת מסתבר, כי צדק התובע בתביעתו,
אין להגביל את תקופת תשלום התגמול לפי השיעור המעודכן ל- 10 שנים בלבד.
לעניין זה נתנו פירוש מרחיב לסעיף 3א לחוק הקיצבאות. על פי פירוש מרחיב
זה, כשם שאיחור בתשלום הגימלה עקב התנהגות שלא בתום לב של המוסד,
מקנה לבית הדין את הסמכות להעניק את הגימלה בשיעור המעודכן גם מעבר
לתקופה המנויה בסעיף 2(א)(2) לחוק הקיצבאות, כלומר, מעל לעשר שנים, כך
גם קיימת סמכות זו למקרה, שבו לאחר התמודדות ממושכת, מסתבר שצדק
המבוטח בתביעתו, אף אם האיחור בתשלום לא נגרם עקב חוסר תום לב של
המוסד.

התוצאה של עיכוב בתשלום הגימלה, שהתברר בדיעבד כבלתי צודק, זהה
מבחינת המבוטח לעיכוב בשל חוסר תום לב של המוסד. בשני המקרים עלול
העיכוב לגרום לעדכון מוגבל של הגימלה לפי סעיף 2(א)(2) לחוק הקצבאות,
ולכן הרציונאל של עדכון הגמלה ללא הגבלת תקופת 10 השנים בשני המקרים
זהה.

לא למותר לציין, כי אין זה סביר, שחוב כספי רגיל ישולם בתוספת הפרשי
הצמדה וריבית על פי חוק פסיקת ריבית, בעוד שתגמול שמקורו בתחיקה
סוציאלית לא ישולם בערכו הריאלי. כל מגבלה הקיימת בעניין זה בחוק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ועדת ערעורים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959

בפני כבוד השופטת עינת רביד, יו"ר

ד"ר יעקב גרוס, חבר

עו"ד אראלה עפרון, חברה

ע"נ 15636-10-11 מ. נ' קציץ התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

- 1 הקיצבאות יש לפרש בצמצום, כדי לממש את התכלית העקרונית של חוק
2 הקיצבאות שהיא שמירה על ערכן הריאלי של הגימלאות. (לעניין זה ראו בג"צ
3 4769/90 עאמר סלאח זידאן נ' שר העבודה והרווחה, פ"ד מז (2) 147, עב"ל
4 377/99 ארמונד איסן נ' המוסד לביטוח לאומי, לא פורסם, 6.8.02, עב"ל (ארצי)
5 276/98 ממן יחיא נ' המוסד לביטוח לאומי, מיום 22.11.05, פורסם במאגרים
6 המשפטיים).
- 7 31. בראש ובראשונה נציין, כי לא מצאנו בהתנהלותו של המשיב או הפועלים מטעמו התנהגות
8 העולה כדי חוסר תום לב או התנהלות שרירותית.
- 9 32. מהמסמכים ומהחומר שהונחו בפני הוועדה לרבות תצהירו של המערער עולה כי המערער
10 הגיש תביעתו למשיב ביום 26.12.77 אך המשיב בהחלטתו מיום 20.2.78 דחה את התביעה
11 מחמת התיישנות. ביום 17.3.78 הגיש המערער ערעור על החלטה לבית המשפט המחוזי,
12 ערעור אשר נדחה בשל טענת ההתיישנות.
- 13 33. הוועדה מקבלת את טענתו של המשיב כי אין בדחיית ערעורו של המערער בנימוק של
14 התיישנות, החלטה אשר עליה הגיש הערער ערעור לבית המשפט המחוזי, והערעור נדחה, כדי
15 לקבוע כי המדובר בהחלטה בחוסר תום לב. אין מקום לקבוע כי המשיב בהפעלת שיקול דעתו
16 ובדחיית תביעתו של המערער פעל בשרירות ובחוסר תום לב.
- 17 34. המערער טען עוד כי לאורך השנים נעשו פניות שונות אל המשיב מטעם רופאי המערער,
18 פניות מהן התעלם המשיב. לעניין זה הוועדה מקבלת את טענות המשיב, כי מכתבי רופאי
19 המערער אשר נשלחו בסמוך להחלטת קציץ תגמולים משנת 1978 והערעור שהגיש המערער
20 לבית המשפט המחוזי, הם מסמכים אשר היו מונחים לפני המשיב, אבל בשל העובדה כי
21 ניתנה החלטה הדוחה את הערעור, החלטה עליה הגיש המערער ערעור לבית המשפט המחוזי,
22 לא היה מקום מטעם המשיב לדון בהם בנפרד. טענת המערער, כי המשיב או הוועדה שדנה
23 בערעור לא התייחסו למסמכים אלו, שכן הטענה היחידה שדנו בה היא טענת ההתיישנות, אין
24 בה כדי לפגום בהתנהלותו של המשיב ובשיקוליו אם לדון במסמכים שהונחו בפניו לאור
25 ההחלטה לדחות את התביעה.
- 26 35. מלבד המכתבים הנ"ל, ומכתבי רופאיו של המערער מהשנים 1996-1997, אליהם נתייחס
27 בהמשך, ועד לפניית בנו של המערער למשיב בשנת 1999, לא הוכח כי נעשתה פניה מסודרת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ועדת ערעורים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959

בפני כבוד השופטת עינת רביד, יו"ר

ד"ר יעקב גרוס, חבר

עו"ד אראלה עפרון, חברה

ע"נ 15636-10-11 מ. נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

- 1 למשיב, ועל כן אין מקום לקבוע כי המשיב פעל בחוסר תום לב ולחייבו בתשלום התגמולים
2 בשיעור המעודכן גם בעבור יתרת התקופה.
- 3 36. באשר לפסקי הדין אליהם הפנה המערער, הרי שעל פי הפסיקה לא רק במקרים בהם נהגה
4 הרשות בחוסר תום לב, אלא גם במקרים בהם ההתמודדות המשפטית הייתה ממושכת
5 ולאחריה נקבע כי צדק המבוטח בתביעתו, יש מקום לתשלום לפי השיעור המעודכן. המקרה
6 הנדון הוא שונה בכך, שתביעתו של המערער חודשה רק בשנת 1999, ואז התקבלה תביעתו
7 והוא החל לקבל תגמולים. אין המדובר בהליך שארך במשך כל השנים מאז מלחמת יום כיפור
8 עד להכרעה בזכאותו של המערער, אשר בעקבות התמשכות ההליך יש מקום לפסוק למערער
9 את השיעור המעודכן בגין כל התקופה.
- 10 37. בהתייחס לטענות המערער בסיכומיו ביחס להתנהלותו של המשיב והפניית המערער לוועדה
11 רפואית לשם קביעת נכותו הנפשית באופן רטרואקטיבי, הוועדה קובעת כי אין בהפניה זאת
12 הנוהגת אצל המשיב גם בתיקים אחרים אשר התנהלו בפני הוועדה, כדי להוות כטענת
13 המערער התעמרות בו, אלא המדובר בנוהל קבוע אצל המשיב על פי דין.

פניית רופאי המערער

- 16 38. על אף קביעתנו לעיל, הרי שבנסיבות העניין בהן רופאי המערער פנו למשיב בשנים 96-97,
17 והמשיב לא הציג כל גרסה עובדתית מטעמו המנמקת מדוע לא נעשתה כל התייחסות
18 למכתבים אלו, ואף כי הוועדה אינה קובעת כי יש בהתנהלות זאת, התנהלות העולה כדי חוסר
19 תום לב, עדיין בנסיבות העניין יש לחייב המשיב לשלם למערער, החל מתקופה זאת, את
20 התגמולים לפי הסכום המעודכן. על כן אנו קובעים כי המשיב ישלם למערער את התגמול
21 המעודכן, מעבר לתקופת 10 השנים הראשונות, גם החל ממכתבו של הפסיכיאטר ד"ר לב
22 ליטווק מיום 16.6.97 (נספח 12 לתצהירו של המערער) ועד ליום 12.2.98. נציין כי אין
23 במכתב משנת 1996 של ד"ר פודלשבסקי (נספח 11 לתצהירו של המערער) כדי לסייע
24 למערער במקרה הנדון, שכן הוא אינו מפרט את מצבו הנפשי של המערער והקשר בינו לבין
25 השירות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ועדת ערעורים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959
בפני כבוד השופטת עינת רביד, יו"ר
ד"ר יעקב גרוס, חבר
עו"ד אראלה עפרון, חברה
ע"נ 15636-10-11 מ. נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

שערוך בדרך של הצמדה

1
2 39. במקרה הנדון לא התייחסו הצדדים לנושא של חיוב המשיב בתשלום סכום התגמולים בצירוף
3 הפרשי הצמדה על פי מדד המחירים לצרכן. יחד עם זאת והיות ובהחלטת הוועדה בעניין
4 10-05-14574 יוסף מנחם נ' קצין תגמולים (ראו החלטת הוועדה מיום 6.3.12), נקבע כי על
5 המשיב לשלם את התגמולים בצירוף הפרשי הצמדה [שם ציין המשיב כי תשלום הצמדה
6 למדד המחירים לצרכן נעשה מתוך החלה בהיקש לתקנות הקצבאות (פיצוי בעד איחור
7 בתשלום) (גמלאות המוסד לביטוח לאומי) התשמ"ד-1984], הרי שיש לקבוע גם בתיק זה כי
8 ישולמו למערער הפרשי הצמדה על התגמולים לתקופותיהם השונות, דהיינו יתווספו הפרשי
9 הצמדה לסכומים המעודכנים בין השנים 1973 עד 1983 וכן יתווספו הפרשי הצמדה לסכומים
10 המקוריים שבין השנים 1983-1996 וכן על הסכומים המעודכנים ששולמו בין יוני 1997 לבין
11 פברואר 1998. הפרשי ההצמדה יחושבו מיום הזכאות לתשלום ועד למועד פסק הדין הראשון
12 מיום 18.4.10. מיום פסק הדין (18.4.10) ועד למועד התשלום בפועל ישולמו הפרשי הצמדה
13 וריבית כאמור להלן.

הפרשי הצמדה וריבית מיום פסק הדין

14
15
16 40. טענה נוספת של המערער היא כי יש לשלם לו הפרשי הצמדה וריבית מיום פסק הדין ועד
17 לתשלום בפועל. לטענת המערער אי חיובו של המשיב בהפרשי הצמדה וריבית יכול לגרום
18 למצב בו המשיב יתעכב בתשלומי התגמולים ללא שתופעל נגדו סנקציה בגין עיכוב
19 התשלומים. עוד טען המערער כי יש לעשות הבחנה בין אי תשלום תגמולים באיחור לבין אי
20 תשלום תגמולים לאחר פסק דין, וכי במקרה האחרון מדובר באי פרעון של פסק דין.
21 41. בהתייחס לטענה זאת טען המשיב כי סעיף 8 לחוק הקצבאות קובע כי חוק פסיקת ריבית לא
22 יחול על תשלום קיצבה מענק או תגמול לפי הכנסה.
23 42. לעניין זה הוועדה קובעת כי דין הערעור להתקבל. במקרה הנדון החל ממועד פסק הדין אין
24 המדובר עוד בתשלום תגמולים, אלא בתשלום סכום שהתגבש בפסק דין ולכן יש לחייב
25 המשיב בתשלום הפרשי הצמדה וריבית ממועד פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל. לעניין
26 זה אנו מקבלים את טענתו של המערער, כי אי חיובו של המשיב בתשלומי הפרשי הצמדה
27 וריבית החל ממועד פסק הדין ועד לתשלום בפועל תוביל למצב אבסורדי בו ניתן יהיה לשלם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ועדת ערעורים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959

בפני כבוד השופטת עינת רביד, יו"ר

ד"ר יעקב גרוס, חבר

עו"ד אראלה עפרון, חברה

ע"נ 15636-10-11 מ. נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

1 לנכים זמן רב לאחר מתן פסק הדין ללא שקיימת סנקציה כלפי המשיב בגין אי תשלום
 2 הסכומים במועד. באשר לטענת המשיב כי בהתאם להחלטת הוועדה חל עיכוב ביצוע על פסק
 3 הדין, הרי שאין בעיכוב ביצועו של פסק הדין, אשר בוטל לאחר מחיקת הערעור במחוזי, כדי
 4 לפטור את המשיב מתשלום התגמולים כאשר הם משוערכים, וזאת כבכל פסק דין בתיק אזרחי
 5 רגיל.
 6 43. לטענת המשיב והמצהיר מטעמו מר שי בכר, המערער קיבל עדכון תגמול בסך של 2,366 ₪.
 7 לטענת המשיב המערער קבל עדכון תגמול זה היות והתגמולים לא שולמו מייד לאחר פסק
 8 הדין אלא במועד מאוחר יותר. על כן טען המשיב כי העיכוב (הנטען) בתשלום התגמולים,
 9 זיכה את המערער בתגמול גבוהה יותר המהווה פיצוי עבור האיחור ולכן אין מקום לפצות את
 10 המערער בהפרשי הצמדה וריבית. לטענת המשיב הפרשי התגמול עומדים על סך של 2,366
 11 ₪, בעוד שהפרשי ההצמדה על מלוא התגמולים עומדים על סך של 3,188 ₪. על כן טען
 12 המשיב כי ככל שתתקבל טענתו של המערער לפיה יש לשלם לו הפרשי הצמדה, יש לנכות
 13 מסך זה את הפרשי התגמול בסך של 2,366 ₪. בעניין זה הוועדה מקבלת את טענת המשיב
 14 וקובעת כי סכום זה יקוזז מסכום התגמולים שישולמו למערער.

סוף דבר

15
 16
 17
 18 44. הערעור מתקבל חלקית.
 19 45. המשיב ישלם למערער את הסכום המעודכן, במקום תשלום בסכום המקורי, גם עבור התקופה
 20 מיום 16.6.97 ועד ליום 12.2.98.
 21 46. לסכומים המעודכנים בין השנים 1973 עד 1983 יתווספו הפרשי הצמדה, וכן יתווספו הפרשי
 22 הצמדה לסכומים המקוריים שבין השנים 1983-1996 וכן על הסכומים המעודכנים שישולמו
 23 בין יוני 1997 לבין פברואר 1998. הפרשי ההצמדה יחושבו מיום הזכאות לתשלום ועד למועד
 24 פסק הדין הראשון מיום 18.4.10.
 25 47. המשיב ישלם למערער הפרשי הצמדה וריבית עבור הסכום המגלם את סכומי התגמולים על פי
 26 פסק הדין ממועד פסק הדין (ביום 18.4.10) ועד למועד התשלום בפועל.
 27 48. המשיב ישלם למערער שכר טרחת עורך דין בסך של 5,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ועדת ערעורים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום) תשי"ט-1959
בפני כבוד השופטת עינת רביד, יו"ר
ד"ר יעקב גרוס, חבר
עו"ד אראלה עפרון, חברה
ע"נ 11-10-15636 מ. נ' קצין התגמולים-משרד הבטחון-אגף השיקום

1 49. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מקבלת ההחלטה.

2
3 ניתנה היום, י"ז שבט תשע"ג, 28 ינואר 2013, בהעדר הצדדים.

4
5

עו"ד אראלה עפרון חברה	עינת רביד, שופטת יו"ר הוועדה	ד"ר יעקב גרוס חבר

6
7
8
9
10
11
12

